

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: International Stem Cell Corporation

Odporca: Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks

Výrok rozsudku

Článok 6 ods. 2 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998 o právnej ochrane biotechnologických vynálezov sa má vykladať v tom zmysle, že neoplozené ľudské vajíčko, pri ktorom bol proces delenia a ďalšieho vývoja spustený partenogénou, nepredstavuje „ľudské embryo“ v zmysle tohto ustanovenia, ak vzhľadom na súčasné vedecké poznatky nemá ako také prirodzenú spôsobilosť, aby sa z neho vyvinul ľudský jedinec, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 7.9.2013.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. decembra 2014 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Amtsgericht Düsseldorf, Amtsgericht Karlsruhe – Nemecko) – Sophia Marie Nicole Sanders, v zastúpení: Marianne Sanders/David Verhaegen (C-400/13), Barbara Huber/Manfred Huber (C-408/13)

(Spojené veci C-400/13 a C-408/13) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie č. 4/2009 — Článok 3 — Právomoc rozhodnúť o žalobe týkajúcej sa vyživovacej povinnosti vo vzťahu k osobe s domicilom v inom členskom štáte — Vnútroštátna právna úprava zavádzajúca koncentráciu právomoci)

(2015/C 065/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf, Amtsgericht Karlsruhe

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Sophia Marie Nicole Sanders, v zastúpení: Marianne Sanders (C-400/13), Barbara Huber (C-408/13)

Žalovaní: David Verhaegen (C-400/13), Manfred Huber (C-408/13)

Výrok rozsudku

Článok 3 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 Rady z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá zavádza koncentráciu súdnej právomoci vo veciach cezhraničnej vyživovacej povinnosti v prospech prvostupňového súdu, ktorý je príslušný podľa sídla odvolacieho súdu, okrem prípadu, keď táto norma prispieva k dosiahnutiu cieľa riadneho výkonu spravodlivosti a k ochrane záujmov oprávnených na výživné a tým zároveň pomáha účinne vymáhať takéto pohľadávky, čo však musia preveriť vnútroštátne súdy.

(¹) Ú. v. EÚ C 274, 21.9.2013.